

Sygn. akt I CSK 340/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku A. P.
przy uczestnictwie A. W., A. C. i M. C.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 maja 2014 r. Wnioskodawczyni powołała się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenia powołanych w niej przepisów postępowania i prawa materialnego, w tym art. 952 § 3 k.c. i art. 662 k.p.c. Na wypadek uznania, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona, wnioskodawczyni podniosła, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów art. 952 § 3 k.c. i art. 662 k.p.c. jako budzących poważne wątpliwości w podobnych stanach faktycznych i prawnych.

Nie jest możliwe jednocześnie – choćby w postaci ewentualnej – wskazanie, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz że skarga kasacyjna oparta na naruszeniu tych przepisów jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia przepisów jest prosta i w związku z tym ich naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta budzi poważne wątpliwości, wobec czego naruszenie przepisów nie może być oczywiste.

Nadto oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły

uchybień, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku wnioskodawczynie o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga ta jest – w przedstawionym rozumieniu – oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).